

[Ministeren for Grønland.]

telse. Samtidig fremgår det klart af loven, at sagen, forinden koncession til udnyttelse meddeles, skal forelægges et folketingsudvalg, som er nedsat i henhold til den danske lov om indvinding af råstoffer, ligesom der skal indhentes en udtalelse fra Grønlands landsråd.

Det af ministeriet for Grønland i 1969 nedsatte koncessionsudvalg regner med at kunne afgive sin betænkning i løbet af dette efterår. Jeg ved, at udvalgets forslag er resultatet af et meget grundigt og langvarigt arbejde, hvor den bedste sagkundskab fra flere lande har være inddraget.

På denne baggrund samt på baggrund af de procedureregler, som er foreskrevet i loven om høring af de folkevalgte organer, er det min opfattelse, at ministeren for Grønland i sine afgørelser vil være i stand til at tilgodese samfundets interesser, herunder det grønlandske folks interesser, på et fuldt ud forsvarligt grundlag.

Med hensyn til det offentlige økonomiske udbytte af udvindingsvirksomhed er det fastsat, at såvel statskassens som Grønlands landskasses økonomiske interesser tilgodeses. Der er dog ikke på forhånd fastsat nogen fordelingsnorm for mulige indtægter.

Den af hr. Moses Olsen fremsatte tanke om, at de omtalte koncessioner skulle kunne tages op til fornyet forhandling med det fremtidige grønlandske hjemmestyre, er mig ganske uforståelig. For det første er hjemmestyret jo ikke nogen realitet i dag, og vi ved endnu intet om, hvornår det bliver en realitet. For det andet — og dette er nok så væsentligt, hvilket jeg også tror spørgeren er ganske på det rene med — vil en sådan ordning være fuldstændig i strid med de retsprincipper, som vi som et retssamfund arbejder efter. I et kontraktforhold må parterne fuldt ud kunne stole på den overenskomst, som er indgået. Dertil kommer, at vi, såfremt der til en overenskomst om udvinding af mineraler, olie eller gas er knyttet usikre eller flydende betingelser, meget nemt kan risikere, at interessen for Grønlands undergrund ganske fordufter, og det tror jeg ikke nogen af os vil være særlig stolte af.

Til slut skal jeg på ny understrege, at de grønlandske interesser i henhold til den gæl-

dende lov i dag varetages både af landsrådet og ministeriet for Grønland på fuldt betryggende måde, og dette vil også være tilfældet i fremtiden.

Moses Olsen: Jeg vil først sige, at det formelt er rigtigt, at de mineralske råstoffer i Grønland ifølge mineloven for Grønland tilhører staten. Denne bestemmelse er baseret på en kongelig anordning, som stammer fra 1935. Jeg vil imidlertid ikke mene, at en sådan kongelig anordning betyder, at dette emne dermed kan anses for uddebatteret for tid og evighed. Men jeg vil godt høre, om det er regeringens opfattelse, at en sådan kongelig anordning for evigt har afgjort spørgsmålet om ejerskabet til jorden i Grønland.

Det er rigtigt, som ministeren sagde, at hjemmestyret naturligvis ikke er en realitet endnu, men jeg går ud fra, at vi i hjemmestyreudvalget arbejder under den forudsætning, at det bliver en realitet på et eller andet tidspunkt. I den forbindelse er det jo vigtigt under vore løbende overvejelser i hjemmestyreudvalget at få klarhed over de områder, der har afgørende betydning for hjemmestyrets fremtid, her ikke mindst resourceproblematikken.

Jeg vil beklage meget, hvis den del af svaret, som omhandler kontraktforhold til selskaber o. lign., skal forstås på den måde, at regeringen ikke ser sig i stand til at tage hensyn til et kommende grønlandsk hjemmestyre i koncessionsgivningen, i det mindste så længe dette hjemmestyre ikke er blevet ført ud i livet. Naturligvis hænger det også sammen med, hvilken karakter dette hjemmestyre får, og om karakteren ændrer sig med årene. Det er jeg klar over. Men jeg vil mene, at den omstændighed, som fremgår af svaret på dette spørgsmål, umiddelbart må få betydning for tidsfaktoren i hjemmestyreudvalgets arbejde.

Mit hovedindtryk af svaret er, at det ændrede politiske mønster, som bl. a. betyder ændring af fordelingen af opgaver, ansvar og beslutninger, ikke får indvirkning på de nuværende tilstande, hvor beslutningsfasen primært ligger på denne side Atlanten, og hvor man har orienteringspligt henedefra over for landsrådet og dermed også det kommende hjemmestyre.